

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Matei Corvin No. 375
LIPOVA Jud. Timiș.

S U M A R U L :

1. „Rămâneți în Mine“
2. Rugăciune
3. Temerea de Dumnezeu
4. „N'ați văzut pe iubitul inimii mele?“

5. „Strigă în gura mare.“
6. „Moartea este în cale.“
7. În atenția omului.
8. Un singur moment.
9. „Pocăiți-vă și credeți în

- Evangelie
10. Unde ai pus pe Isus ?
 11. Lecțiuni Biblice
 12. Lipsă de ploaie
 13. Botezuri cu Duh Sf.

„Rămâneți în Mine . . .“

„Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi“. Ioan 15:4.

Binecuvântat să fie Dumnezeu care în nemărginita Sa milă pe care a păstrat-o față de noi, a trimis pe Fiul Său ca să ne lămurească Cuvântul Vieții și să ne facă de cunoscut voia Tatălui. Isus a venit pe acest pământ nu numai ca să moară în locul nostru, decât să ne și lămurească voia Tatălui ceresc, pentruca noi cunoscându-o, să o îndeplinim cu sfințenie. Dumnezeu pretinde dela noi ca să credem și să ascultăm de cele ce ne-a învățat Domnul Isus. Aceasta noi o putem face numai atunci, când rămânem în El.

În primul rând deci, noi trebuie să știm dacă suntem în Domnul Isus ori nu. Și cum am ajuns noi la aceasta cunoștință? Domnul Isus zice: „În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, că voi sunteți în Mine, și că Eu sunt în voi“. Ioan 14:20. În care zi? Dacă căutăm bine sf. Scriptură vom găsi că în ziua în care Duhul lui Dumnezeu a intrat în noi. Ioan zice: „Cunoaștem că rămânem în El și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său“. I Ioan 4:13. Când Duhul lui Dumnezeu a intrat în noi, am încetat dela păcat. În viața noastră nu se poate vedea altceva decât roadele Duhului din Galat. 5:22-23. Aceasta înseamnă că noi suntem născuți din nou sau născuți din Dumnezeu. Ioan 1:12-13. Mulți au crezut că legătura lor cu Dumnezeu și rămânerea lor în Domnul Isus, este dovedită prin diferite manifestări ex-

terioare ale Duhului, ca de ex. cutremur, vorbire în limbi sau alte daruri. Oh, nu scumpii mei. Rămânerea în Isus, este dovedită numai printr'o viață sfântă. Fără viață sfântă, toate celelalte lucrări și manifestări exterioare sunt o înșălătorie. Cel ce se cutremură, vorbește în limbi tălmăcește și face alte semne și minuni, neavând la baza acestora sfințenia vieții, nu le face după voia lui Dumnezeu și nici nu sunt lucrate de Duhul Sfânt. Atunci însă când ele sunt lucrate pe baza sfințeniei, este dovadă că le lucrează Duhul Sf. Aliluia, să fie binecuvântat Dumnezeu care ne lămurește aceste lucruri prin Cuvântul Său. S'au găsit oameni cari au păcătuit și după aceea ei au vorbit în limbi. Acești oameni s'au mângăiat pe ei înșiși crezând că Dumnezeu nu i-a părăsit, și pentru aceea au mai păcătuit și alte dăji. Alții au ajuns ca să propage învățături false și rătăcitoare, dar au rămas liniștiți în învățăturile lor zicând că Dumnezeu botează în mijlocul lor cu Duh Sfânt. Fraților, să fim cu cea mai mare grijă, fiindcă Dumnezeu numai o cale are pe care lucrează și aceea este calea sfințeniei. Mergerea în păcat, propagarea de învățături false (cu bună știință) nu sunt roadele sfințeniei, și cel ce le comite dă dovadă că nu este în Isus și nici Isus nu este în el. Pentrucă Isus nu poate locui la un loc cu păcatul sau cu minciuna. Ioan 8:44.

Dacă noi am rămas în Isus și suntem în El, atunci trebuie să fim curaji. El a zis: „Acum voi sunteți curaji, din pricina cuvântului, [pe care vi l-am spus“. Ioan 15:3 Și rugându-Se Tatălui pentru ai Săi a zis: „Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul“. Ioan 17:17. A fi curat însemnează a nu fi întinat de către lume. Iacob 1:27 A fi curat mai însemnează a păzi Cuvântul lui Dumnezeu în întregime. Domnul Isus arată că ai lui sunt curaji „din pricina cuvântului“ rostit de El. Ori odată ce Cuvântul Lui nu-l păzim, însemnează că numai suntem curaji. Atunci acel Cuvânt rostit de Domnul Isus, se va transforma în judecătorul nostru. Ioan 12:48. Deci nici într'un caz nu putem ajunge în Isus nefiind curaji sau nepăzind Cuvântul Său.

Odată ce am apucat a păzi Cuvântul lui Dumnezeu și am ajuns a rămânea în Isus și El în noi trebuie să ne dăm silința ca aceasta rămânere să aibe loc pe toată viața. Sunt unii cari rămân în Isus până la un timp și apoi nu mai sunt în El. Și care este cauza? Ei să abat dela Cuvânt. Până la un timp stau în Isus și stăruiesc în toată învățătura Lui, iar după ce ajung la un oarecare nivel spiritual, cred că nu au lipsă de a mai rămânea așa cum au fost la început, și de aceea să schimbă. Schimbarea lor însă nu se face spre o mai mare sfințenie, nici spre o mai bună păzire a Cuvântului, decât ea se face pentruca să se deie loc lumii și păcatului în inima lor. Isus zice: Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți în adevăr ucenicii Mei“. Deci pentru a fi ucenicul lui Isus, trebuie să rămâi în cuvântul Lui. Odată ce facem abatere dela Cuvântul Lui, numai suntem ucenicii Lui, numai rămânem în El și nici El nu mai rămâne în noi. În Cuvântul lui Isus numai acela rămâne, care îndeplinește acel Cuvânt. I Ioan 2:5.

Sunt alții cari cred că trebuie să rămână în în Cuvântul lui Isus, însă dau concurs și sprijinesc și pe cei ce nu rămân în acest Cuvânt. Frații mei iubiți, acest fapt este periculos la fel ca și al celui care nu rămâne în Cuvântul Domnului, pentrucă Isus zice: „Cine nu adună cu Mine, risipește“ Luca 11:23. Iar ap. Pavel zice: „Să nu te faci părtaș la păcatele altora: pe tine însuși păzește-te curat“. I Tim. 5:22. Odată ce cineva să face părtaș la păcatele altuia, sprijinindu-l, el nu mai este curat. Și odată ce nu mai este curat, este tăiat din Domnul Isus, ca unul ce nu mai poate rămânea în El, Ioan 15:6.

Faptul că noi am rămas în Isus și El a rămas în noi, este cunoscut prin roada pe care o aducem și prin Felul cum înaintăm în ea. Când suntem în Isus nu se poate să aducem o roadă rea, căci: „pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune“. Mat. 7:18. În roadele bune noi trebuie să înaintăm, pentrucă Domnul Isus zice: „Cine rămâne în Mine, și în cine rămân

Eu, aduce multă roadă“. Ioan 15:5. Tatăl cerească voiește dela noi roadă; și încă roadă multă. Aceasta noi o putem aduce numai trăind în Isus și mișcându-ne în El. Atunci când roadele sfințeniei noastre apucă a da îndărăt, însemnează că legătura noastră cu Domnul Isus este atăcată. A venit dușmanul și a început a roade aceasta legătură și pe măsură ce o roade, noi dăm înapoi în faptele bune, fiindcă nu mai putem trage din viață atâta putere ca să le putem produce. Dacă privim o mlădiță care este roasă la creșterea ei din viță, vedem că frunzele ei apucă a veștezi și strugurii cari să arătau pe ea la început, se usucă și nu pot să se coacă. Ce este cauza? Dușmanul a ros legătura mlădiței cu vița. Frații mei iubiți, noi putem să ajungem într'o asemenea stare. La început plini de vlagă trăgând putere din Isus „adevărata viță“, să se fi văzut pe noi verdeață și roade multe, dar printr'o purtare rea și nechibzuită să fi permis dușmanului ca să roadă legătura noastră cu Domnul, și atunci toate nădejdiile cari s'au legat de roadele noastre să rămână zădarnice. Roadele noastre să nu fie altceva decât niște struguri necopși, pe cari dacă îi ia cineva în gură, i-o acrește și amărește. Domnul Isus zice: „Despărțiți de Mine, nu puteți face nimic“. Să fie binecuvântat Dumnezeu, care a lăsat ca aceste cuvinte să răsune în inima noastră ca noi să le putem cuprinde și înțelege. Când suntem noi despărțiți de Domnul Isus? Despărțirea noastră de Domnul Isus. se face în două chipuri, și anume 1. Când făptuim păcatul. Atunci când făptuim păcatul, ne deslegăm sau rupem legăturile noastre cu Domnul Isus, și ascultăm de glasul păcatului. Când făptuim păcatul, numai suntem în viță, pentrucă dacă am fi, atunci nu l-am putea făptui. Căci atâta timp cât mlădița este în viță, ea nu poate merge unde voiește, fiindcă nu o lasă vița. Și nu mlădița poartă vița, decât vița poartă mlădița. Și noi atâta timp cât suntem în Isus, trebuie să fim purtați de El; ori El nu ne permite a merge la păcat. Ioan 5:14. 2. Despărțirea noastră de Domnul Isus se face și atunci, când stăm în El, fără să aducem roadă. Sunt unii cari vin la Domnul și să împărtășesc cu El, dar ei stau nepăsători, ei nu se silesc a face roade bune ei trag putere din viță degeaba. Ce zice Domnul Isus: „Pe orice mlădiță, care este în Mine, și n'aduce roadă, El o taie“. Așa dar acești oameni sunt tăiați, chiar de Tatăl. Ioan 15:2.

Rămâneți în Mine, și Eu voi rămânea în voi“. Dacă Domnul Isus a zis aceste cuvinte, atunci trebuie să înțelegem că El are plăcere a rămânea în noi. Însă rămânerea Lui în noi e condiționată de cuvintele: „Rămâneți în Mine . . .“ numai după ce am rămas în El, avem dreptul să spunem că și El a rămas în noi. Numai atunci avem dreptul a prefinde ca și El să rămână în noi. Iar atunci când noi nu am rămas în El și voim a spune altora că El a rămas în noi, însemnează că suntem niște

mincinoși. Și atunci când noi facem păcatul și voim a arăta prin diferite daruri sau chiar „semne și minuni” că Isus este în noi, suntem nu numai niște mincinoși ci și niște înșălători, cari căutăm a duce în rătăcire și pe alții. Dacă Isus este în noi și dacă noi suntem în El, atunci noi păzim Cuvântul Lui. Atunci noi nu putem face nici o abatere în acest Cuvânt.

De aceea fraților, să ne luptăm înși să păzim din toate puterile Cuvântul lui Dumnezeu. Să ne

luptăm a trăi curați și în sfințenie. Să ne luptăm a crește tot mereu în roade bune. Apoi să rugăm pe Domnul ca să ne deie daruri duhovnicești ca să lucrăm cu ele pentru El și pentru mărirea Lui. Domnul să ne ajute ca să putem rămânea cu toții în El, ca și El să rămână în noi. El să ne ajute să rămânem tari în păzirea Cuvântului Său și în îndeplinirea voinței Sale. A Lui să fie slava și mărirea în veci. Amin.

Gh. Bradin.

Rugăciune.

I

Isuse slăvit,
Ce mult m'ai iubit,
Din cer ai veni,
Multe-ai pățimit,
Să mă mântuiești,
Și să mă scutești,
De-al iadului chin,
Și amar suspin.

II

Pe acest pământ,
Tu Miel blând și sfânt,
Ai fost prigonit,
Și batjocorit;
Azi ești înălțat,
Și mult onorat,
De ai Tăi iubiți,
Sfinți și mântuiți.

III

Sfânt Mântuitor,
Și Mijlocitor,
Pentru-al meu păcat,
Te-ai crucificat;
Eu mă rog Ție,
Cu umilință,
Să speli greșul meu,
În sângele Tău.

IV

Să locuiesc în
A mea inimă,
Duhul Tău divin,
Ca să nu înclin,
Spre ce-i pământesc,
Și să nu privesc,
La deșerteciuni,
Ție uriciuni.

V

Fie viața mea.
Sub vegherea Ta,
Tu să mă conduci,
Să m'ajuzi atunci,
Când „leul cel rău,”
Stă în jurul meu,
A mă înfrica,
Și a mă'nșela:

VI

Cu min' Tu să fiu,
Până vei veni,
Pe-ai Tăi ai duce,
În fericirea dulce,
Aliluia - eu,
Laud Numele Tău;
Ție mă închin,
În etern . . . Amin.

De P. Boată. Falnic.

Temerea de Dumnezeu

„Temeți-vă de Dumnezeu, și dați-I slavă” Apoc. 14:7.

Având în vedere că astăzi întâlnim o mulțime de oameni ce declară că se tem de Dumnezeu, m'am propus a scri micul meu articol în care se arat în ce stă aceasta temere. Este adevărat că mulți se tem de Dumnezeu, dar nu așa după cum dorește El. Unii se tem să stăruiască în sfințenie și să se roage lui Dumnezeu pentru a primi Duhul Lui, ei să se temă că Dumnezeu le va da altceva și nu Duhul Sfânt. Alții se tem de Dumnezeu și ar fi gata a-L urma, dar în timpul când se tem de Dumnezeu, să se temă mai mult de oameni, și din cauza prigonirilor nu-L urmează. Toate aceste însă nu sunt după voia lui Dumnezeu, și cei ce se tem în felul acesta vor termina în lacul cel de foc. Apoc. 21:8.

Temerea adevărată însă de Dumnezeu este aceea, care urăște păcatul. Atunci când cu adevărat ne temem de Dumnezeu, nu putem iubi păcatul, fiindcă Dumnezeu îl urește. Păcatul a nefericit pe

om. Păcatul a provocat moartea Domnului Isus. Păcatul a aruncat durerea, mizeria, boala și moartea în lume. El este o sarcină pe care Dumnezeu nu voiește a o purta. De aceea acela care iubește păcatul, nu se teme de Dumnezeu, fiindcă tot păcatul va fi pedepsit de Dumnezeu și aruncat în lacul de foc, atunci când va avea loc judecata. Tot acela care a făcut și a iubit păcatul va fi aruncat în acel loc. Deci iată pentru ce cei ce fac păcatul nu se tem de Dumnezeu. Malachi 1:6. Apoc. 20:12-15.

Cine se teme de Dumnezeu, este înțelept. Înțelepciunea este un dar dela Dumnezeu care este ascuns în temerea de El. Pe măsură ce ne vom teme de Dumnezeu, vom deveni înțelepți. Nu toți oamenii sunt o formă de înțelepți pentru că nu toți să se temă de Dumnezeu o formă. Cine se teme mai mult de Dumnezeu, este mai înțelept. „Iată. frica de Domnul, aceasta este înțelepciunea; depărtarea de rău, este pricepere”. Iov 28:28.

Cea mai mare durere care ne cuprinde inima este aceea, când vedem persoane cari odată au stărui în temere de Dumnezeu, iar astăzi se află în societatea celor cari batjocoresc și fac tot felul de rele, zicându-și în inima lor: „Nu pedepsește Domnul“. Psalm 10:4. „Totuș, măcar că păcătosul face de o sută de ori răul și stăruiește multă vreme

în el, eu știu că fericirea este pentru cei ce se tem de Dumnezeu, și au frică de El“. Eccl. 8:12.

Dumnezeu să ne ajute ca totdeauna să urim păcatul și în frică și temere de El să-L servim, ca să putem fi înțelepți aici pe pământ și să moștenim împărăția pe care ne-a pregătit-o. Amin.

P. Ciul. Nădlac.

N'ați văzut pe iubitul inimii mele ?

Cânt. Cânt. 3.3.

Prin ajutorul Domnului Isus și prin puterea Duhului Sfânt, m'am propus a scrie acest articol în care să vorbesc despre acela iubit al inimii mele despre care scrie întreaga Scriptură. Lăudat să fie Dumnezeu care ne descopere prin Duhul Său, că în Cântarea Cântărilor Biserica cea vie a lui Hristos dorește după Isus, care este iubitul inimii ei.

Astăzi Evanghelia se predică în multe locuri și multe feluri, așa după cum este credința celui ce o predică. Și e bine că Hristos se predică. Inșă pentru cel ce vrea să urmeze este foarte necesar ca să știe temelia pe care începe a zidi, căci o credință dacă nu se întemeiază în totul pe învățăturile Domnului Isus și pe Evanghelia Lui, este o credință zadarnică. I Cor. 15:1-2. În sufletul nostru se simte o mare durere atunci când vedem oameni cari se cred a fi urmașii Domnului Isus dar ei nu luptă împotriva păcatului decât împotriva celor ce urăsc păcatul.

Iubite suflete, tu care voiești a urma Domnului. Nu-i așa că mai înainte de a urma, te întrebi unde ai putea găsi pe Isus; cu cari oameni. Domnul a zis: „Iată, Eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii“. Mat. 28:20. Dacă Domnul Isus este cu ai Săi, atunci de sigur trebuie să fie cu acei oameni cari păzesc Cuvântul lui Dumnezeu. Atunci trebuie să fie de sigur cu acei oameni cari din pricina păzirii acestui Cuvânt, sufer prigoniri, batjocuri și ocară. Ei nu sufer ca hoji sau ca făcători de rele, decât ca niște oameni pacinici și liniștiți; ei sufer pentru credința lor în Dumnezeu. Și pentru ca tu să poți vedea mai limpede aceasta să trecem cu ajutorul Domnului și să vedem toate lucrurile în lumina sfintei Scripturi.

Sf. Scriptură ne arată pe un tânăr Iudeu numit: Saul. Acesta a luat parte la uciderea lui Stefan și și-a cerut cărți dela Arhierăii din Ierusalim ca să meargă la Damasc, pentru că dacă va găsi acolo pe unii făcând parte din ceata în care a fost Stefan, să-i aducă legași la Ierusalim. Fapte 9:1-2. Și deodată mergând pe drum, strălucește în jurul lui o lumină foarte puternică, și din mijlocul acelei lumini, o voce îi strigă: „Saule, Saule pentru ce Mă prigonești?“ Acum iubite suflete, ce crezi tu, în care partidă era Isus, în aceea în care era Saul ?

sau în aceea pe care dânsul căuta să o nimicească ?

Tocmai la fel și astăzi, Isus este cu aceia cari din pricina Numelui, a dreptății și a adevărului Său, sufer prigoane. Isus a suferit pe nedrept, El n'a făcut nici un rău, și acest fapt l-a recunoscut chiar și tâlhariul pe cruce. La fel partida în care este El suferă. Aceștia nu sufer pentru crime, ei nu sufer că unii cari nu se supun legilor țării, ci sufer pentru că inima lor este legată de Isus. Isus a devenit iubitul inimii lor. Aliluia.

Astăzi auzim că nu toți au dreptul a citi sf. Scriptură și a o explica, fiindcă se spune că nu o pot înțelege. Domnul Isus însă sice: Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelia!“ Marcu 1:15. Și apoi: „Fericite de cel ce citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei proorocii și păzesc lucrurile scrise în ea, căci timpul este aproape“. Apoc. 1:3. Astfel vedem că fiecare are dreptul a citi în sf. Scriptură și a se pocăi. E o mare greșală aceea ce a crezut Saul nefiind întors către Dumnezeu, că prin amenințări și bătăi va putea întoarce la credința sa pe cei ce crezuseră în Hristos. Tocmai amenințările, bătăile și neadevărurile câte s'au spus la adresa creștinilor i-au ajutat mai mult în dezvoltarea lor. Aceste au finit vie dragostea între ei și i-au făcut să stăruiască mai mult în rugăciune. Astfel Tertulian în al doilea secol a putut spune prigonitorilor următoare: „Semen est sanguis Christianorum“ („Sângele creștinilor este sămânță“).

Iubite suflete. Dacă vrei să urmezi Domnului aruncăți privirea peste suprafața acestui pământ și vezi cum se dau atacuri asupra partidei în care este Domnul. Vezi cum Domnul Isus conduce aceasta „turmă mică“ și privește la toate nedreptățile la cari este supusă din partea lumii. Aliluia, însă să fie Dumnezeu binecuvântat că prin Isus ea este învingătoare. Rom. 8:37.

„N'ați văzut pe iubitul inimii mele?“ Aceasta este întrebarea pe care o pune orice suflet dornic după Domnul Isus, care și-a pus dragostea în El. Un astfel de suflet nu se simte bine până când nu știe că Domnul Isus este lângă și cu el. Și pentru ca acest suflet să nu mai poată fi despărțit de Domnul Isus, el li urmează Lui oriunde merge.

Și acela care a făcut din Isus „iubitul inimii lui“ și îi urmează, trebuie să știe câteva lucruri:

1. A fi urmaș al Domnului Isus, trebuie să fii un bun ostaș în armata Lui. II Tim. 2:3. Trebuie să fii un ostaș gata de luptă împotriva păcatului. Trebuie să fii cu ochii curaji ca să poți vedea când vine inamicul; adevărat păcatul. Nu-i voie să trăiești în aprinderea poftelor, nici să lăcomești după lucrurile deșerte.

2. Trebuie să mergi din loc în loc. Prin toată călătoria nu intra pe cărarea celor răi și nu umbla pe calea celor nelegiuți. Ferește-te de ea, nu trece pe ea, ocolește-o și treci înainte. Prov. 4:14-15. Și după cum zice David, nu ședea împreună cu oameni mincinoși și nu merge împreună cu oameni vicleni. Psalm. 26:4.

3. Tu trebuie să fii curat. Acela care te curățește este Cuvântul și sângele Domnului Isus. Un pom care face numai umbră și ale cărui frunze foșnesc de vânt, nu face bucurie stăpânului dacă nu aduce și rod. Un adevărat creștin nu poate mulțumi pe Domnul numai cu aceea că predică, cântă

sau să roagă frumos. Nici cu aceea că vine cu corpul la adunare. Domnul Isus cere roade. Psalm 1:3. Când Domnul Isus a mers la smochin, nu S'a uitat nici la umbra lui, nici la frunze și nici la tulpină, ci S'a uitat după roade. Mat. 21:19.

„N'ați văzut pe iubitul inimii mele?” Ba, da. Iată-L în turma aceea mică, urgisită și batjocorită de lume. Iată-L ajutând pe cei trudiți și împovărați de mulțimea păcatelor, ca să le părăsească. Iată-L suferind cu cei ce sufer pentru adevăr și dreptate. Iată-L ajutându-i ca să poată duce crucea. Iată-L mângâindu-i și alinându-le durerile. Ascultă glasul Lui, că încă și acum tot strigă: „Iată, Eu voi fi cu voi în toate zilele până la sfârșitul lumii”.

Dumnezeu să ne ajute la toți ca să facem din Isus iubitul inimii noastre și să auzim glasul Lui, prin care ne cheamă la El și ne asigură că va fi cu noi. El să fie cu noi. Amin.

D. Brândușa. Negrea.

„Strigă în gura mare, nu te opri!”

Isaia 58:1

Binecuvântat să fie Dumnezeu Tatăl Domnului nostru Isus Hristos. Aliluia, amin.

Scumpii mei frați și surori. Doresc ca arăta în micul și modestul meu articol, unde poate duce nepăsarea și ce lucrează păcatul atunci când i se dă loc cât de mic în viața membrilor unei biserici. Ași dori că din cele ce urmează toți să-și poată lua o învățătură și îndeosebi acei cari figurează ca păstori și conducători în poporul lui Dumnezeu.

Eu am auzit despre credința apostolică cu vreo 3 - 4 ani înainte, și luând Cuvântul lui Dumnezeu, m'am pus a-l cerceta și m'am convins despre lucrarea Duhului Sfânt. Anul trecut am început adunarea și suflete s'au adunat aproape 30 - 40. Și Domnul a început să lucreze. Dar unii conducători sau păstori nefiind treji, au iubit plata nedreptății ca Balaam fiul lui Bosor, au fost doritori de câștig mârșav, Iuda v. 11 și au dat drumul poporului la băutura (beție). Și astfel au făcut din slobozenie, o peatră de potecnire pentru cei slabi. Unii au început să fumeze. Și așa începutul frumos a devenit năruit. Pentru că cei ce au început în Duh, au sfârșit în firea pământească ca și Galatenii, 3:3. Dacă ai căutat să-i mustri, au zis că și David a păcătuit. Dar vedem scumpii mei frați că, dacă David a păcătuit, n'a rămas nepedepsit de Dumnezeu și era sub Lege. În timpul Legei dacă cineva a păcătuit a adus o vacă sau un animal pentru păcat, dar acum nu mai este jertfă pentru cei ce au cunoscut calea adevărului și s'au făcut părtași Duhului Sfânt și cari au păcătuit. Aceștia numai pot fi înoșiți și aduși la pocăință. Mântuitorul odată S'a jertfit pentru todeauna. Ebr. 6:4-6.

Scumpii mei frați, Cuvântul lui Dumnezeu l-am văzut îndeplinindu-se sub ochii noștri. Acest Cuvânt zice: „Poate un Etiopian să-și schimbe pielea sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi cari sunteți deprinși să faceți răul?” Ier. 13:23. Ce oameni au fost aceștia? Oameni nenăscuți din nou, oameni cari au luat-o înainte și nu au rămas în învățătura lui Isus II Ioan v. 9.

Scumpii mei frați și toți cari citiți acest articol să ne rugăm mult lui Dumnezeu, să ne călăuzească cu Duhul Său la tot adevărul și la toată sfințenia, apoi să rîvnim darurile duhovnicești ca să luminăm în întunerecul acestei lumi. Sunt unii cari se luptă ca să primească botezul cu Duh Sfânt, dar nu se luptă după sfințenie. Ei chiar dacă s'au luptat mai înainte de a primi botezul, acum au părăsit-o, și să mulțumesc cu aceea că vorbesc în limbi. Fraților să nu ne rătăcim. Cuvântul Domnului ne spune că fără sfințenie, nimeni nu va vedea pe Dumnezeu Ebr. 12:14. Căile acestor oameni sunt atât de departe de adevărul lui Dumnezeu, cât este de departe cerul de pământ. Acești oameni departe de a fi o binecuvântare pentru poporul lui Dumnezeu, sunt mai degrabă o ruină și servesc ca pietre de potecnire în calea celor slabi pentru cari a murit Isus.

Scumpii mei frați, să ne plecăm genunchile înaintea Domnului rugându-L să ne deie minte și înțelepciune ca să putem deosebi bine care este voia Domnului cea bună plăcută și desăvârșită. Domnul să ne ajute. Amin.

N. C. Iugoslavia.

„Moartea este în oală.“

II Regii 4:38-41.

Iubiții mei fraji și surori! În timpurile de demult, când în țara lui Israel băntuia foametea, fiii proorocilor ședeau înaintea lui Elisei. Proorocul Elisei cunoscând lipsa lor de hrană, a zis slujitorului său, să pună oala cea mare la foc și să fiarbă o ciorbă pentru ei. Unul dintre acești fiii ai proorocilor, a eșit la câmp să culeagă verdețuri, dar necunoscând ce este pentru hrană și ce nu, a cules curcubeje sălbatice (un fel de crastaveji) și după ce s'a întors cu ele a început ale tăia în bucăți în oală; și aceasta a făcut-o fiindcă nu le cunoștea. După ce ciorba a fost gata, s'a dat oamenilor să mănânce, dar ei n'au putut-o mânca și au strigat: „Omule al lui Dumnezeu, moartea este în oală!“ Elisei a zis: „Luați făină“. A aruncat făină în oală și a zis: „Dă oamenilor acestora să mănânce“. Și nu mai era nimic vătămător în oală.

„Moartea este în oală!“ Astăzi încă tot sună aceste cuvinte. Inșă ele nu sună în înțeles trupesc decât în înțeles duhovnicesc. Astăzi încă se găsește moartea în multe oale (inimi). Să luăm primadata ca o oală inima omului. II Cor. 4:7. Cei ce au stat în jurul oalei pe timpul lui Elisei, au fost numai fii de a proorocilor, și pentru aceea nu ne vom ocupa de inima oamenilor din lume, decât numai de a acelorora întorși la Dumnezeu. Am auzit mai sus că unul dintre fiii proorocilor a fost acela, care a cules curcubeje sălbatice și le-a tăiat în oală. Astfel să întâmplă uneori cu câte un copil al lui Dumnezeu că, culege din roadele satanii și caută a se otrăvi cu ele. El nu le cunoaște, nu știe ce pagubă aduc și pentru aceea nici nu se ferește de ele.

„Moartea este în oală!“ Oala din textul nostru semnifică mai bine o comunitate de credincioși. Aceștia toți sunt obligați de Cuvântul lui Dumnezeu a se nutri duhovnicește împreună; din aceeaș mâncare. De multeori înșă să întâmplă că, câte un copil al lui Dumnezeu culege din roadele păcatului pe cari caută să le vtre în mâncarea celorlalți fraji ai săi. Să poate că aceasta nu o face cu cuget rău dar atunci când ea nu este dela Dumnezeu, aduce moartea. Fiii proorocilor dacă continuau a mânca din aceea ciorbă în care a fost tăiat acel fiu de prooroc, curcubeje sălbatice, mureau negreșit. Dar ei cum gustară, văzură că în aceea mâncare nu este viață, ci moarte. Ah și cé frumos ar fi când copiii lui Dumnezeu din zilele noastre ar fi atât de treji că atunci când vreunul ar încerca a aduce o astfel de otravă între ei ca să-i hrănească cu ea, ei să poată vedea limpede că în aceea nu este viață, ci moarte. Eu înșă tare mă tem, că aceasta nu se întâmplă decât foarte rar. Pentruca aceea mâncare să poată fi bună și hrănitore, a fost lipsă ca Elisei omul lui Dumnezeu, să pună făină în oală,

Și pentruca răul adus de câte un copil al lui Dumnezeu în comunitate să poată fi stârpit, este lipsă ca Cuvântul lui Dumnezeu să fie aruncat din nou în Comunitate.

Dacă oala reprezintă o comunitate, ce reprezintă curcubejele sălbatice? Ele reprezintă învățăturile false și ucigătoare, pe cari unii copiii ai lui Dumnezeu le culeg din diferite locuri. Ei nu le cunosc, ei cred că ele sunt învățături curate și că prin ele sufletele frajilor lor pot fi hrănite mai bine. Dar vai, ele sunt pline de otravă și omoară pe tot acela care gustă din ele. Nu se aude prin multe locuri că oamenii se pot mântui și după moarte? Nu se aude că nu este chin vecinic? etc. etc. Ce sunt toate aceste? Nimic altceva decât niște curcubeje sălbatice. Și dacă curcubejele sălbatice semănau foarte bine cu crastaveji, să nu uităm că și acestor învățături ucigătoare adepții lor caută să le dea colorit biblic. Frajilor, păziți-vă de astfel de învățături otrăvitoare. Și dacă câte unul dornic de a aduce ceva nou între voi aduce astfel de curcubeje otrăvitoare, puneți făină în oală, sau rugați pe Domnul Isus ca să vă umplă cu Cuvântul și Duhul Său pe toți ca prin aceste să nimiciji puterea otrăvitoare a acelor curcubeje.

Frajilor mei iubiți, încă pe timpul Ap. Pavel, au fost unii cari au adus „curcubeje sălbatice“ și au căutat a le vtri în „oală“. (comunitate). Căci ce alta erau învățăturile lui Imineu și Filet? II Tim. 2: 17. Apoi ale celor ce opreau căsătoria și înțrebuințarea bucatelor? I Tim. 4:1-5. De aceea Ap. Pavel zice: „Să nu vă lăsați amăgiți de orice fel de învățături străine“ Ebr. 13:9.

În al doilea înțeles curcubejele sălbatice simbolizează păcatul care să manifestă prin purtare. Noi auzim de multeori spunându-se că Dumnezeu caută la inimă și nu la podoabele din afară. Și atunci unul începe a tăia în comunitate acest fel de „curcubeje sălbatice“ după el vine altul și se otrăvește cu ele, apoi altul și altul, până la urmă nu sunt sănătoși nici unul, întocmai după cum nu era Israelul pe vremea proorocului Isaia. Is. 1:6. La fel se întâmplă atunci când unul vine și aruncă în comunitate învățatura că „puțin vin“ este permis a se bea. etc. etc.

O mare durere simțim noi în sufletul nostru când privim că, creștinismul în loc să meargă din credință spre credință și dela sfințenie spre sfințenie a dat îndărăt și dă și astăzi. Și oare pentru ce? Pentru că creștinii din zilele noastre n'au avut atâta înțelepciunea ca să nu-și otrăvească sufletele cu învățături rele și stricate și să nu permită păcatul în viața și comunitatea lor. Pe timpul lui Iosua, întreg poporul lui Israel a fost umilit în fața dușmanului, pentrucă s'a găsit în el un singur om care a păcătuit. Iosua c. 7. Pe timpul lui Iona era să se

afunde o corabie în mare, din cauză că era în ea un om care a păcătuit. Și aici vedem că sunt în pericol de a fi otrăviți o mulțime de fii ai proorocilor fiindcă unul dintre ei le-a tăiat în hrană verdețuri otrăvitoare. Fraților, uitați-vă și luați pildă dela fiii proorocilor de pe acele timpuri și vedeți cât au fost ei de treji și căutați să fiți și voi la fel. Nu permiteți între voi nici o învățătură otrăvitoare care nu se unește cu cuvântul lui Dumnezeu. Cugetați-vă că fiii proorocilor dacă mâncau din aceea mâncare mureau trupește, iar voi dacă vă hrăniți cu învățături otrăvitoare muriți sufletește. Intrucât moartea sufletească este mai grozavă decât cea trupească, ar trebui ca să întreceți în veghere pe aceia.

Și acum să ne întoarcem și să vorbim puțin și despre omul care a cules curcubețele și le-a tăiat în oală. Acest om a făcut aceasta de sigur cu scopul ca ciorba să fie mai gustoasă. El n'a făcut aceasta cu cugetul de a ucide pe tovarășii săi. Dacă el știa și cunoștea otrava care se găsește în acele curcubețe, nici nu le culegea și nici nu le tăia în ciorbă. Pentrucă a făcut fapta aceasta din neștiință și nepricepere, nici nu ni se spune despre el ca ceilalți să-i fi făcut oareceva.

Tot astfel în zilele noastre învățăturile otrăvitoare pot fi vritte în comunitate, fără cuget rău, acela care le vtră să creadă că în felul acesta frățietatea să aprinde mai mult spre bine, și iată totuși că ele pot să fie învățături otrăvitoare. În loc ca comunitatea să se aprindă prin ele în roadele Duhului Sfânt, se aprinde spre cele trupești și moare. Oamenii și frații cari aduc astfel de învățături pe cari nu le cunosc nici ei și nici alții, nu trebuie să fie lăsați ale vtri în comunitate. Și dacă totuși unora le-a reușit ale vtri

într'o măsură oarecare, în comunitate trebuie aruncat cu mai mare putere Cuvântul lui Dumnezeu ca să le stârpească.

Se găsesc însă alții cari caută să le vtre cu bună știință, și aceștia sunt mai periculoși. Ei cred că trebuie să fie lăsați a-și face lucrul lor de otrăvire. Dacă li se spune că nu, ori dacă peste cele făcute de ei se aruncă făina Cuvântului lui Dumnezeu și ele se stârlesc, ei se supără grozav. Dumnezeu să păzească poporul Său de unii ca aceștia.

„Moartea este în oală!” Scumpe frate, moartea este în comunitatea din care faci tu parte, atunci când se găsesc în ea de aceia cari învățatura sănătoasă a Domnului caută să o amestece cu învățături false și rătăcite. Moartea este în ea atunci când se găsesc persoane cari fac parte din sânul ei, și au înclinațiune spre păcat și lume, și li se dă voie a petrece în ea nestingerii. Il Ioan v. 10-11. I Cor. 5:11.

Eu rog pe Domnul să ne ajute a fi treji în tot momentul ca să ne putem păzi de orice lucruri cari ne-ar putea otrăvi, atât ca persoană, cât și ca comunitate. El să fie cu noi. Amin

Avram Ioan. Incești.

Biblia și Testamente în orice limbă se capătă la
PAVEL VLAUVICI
Timișoara IV. Calea Șagului No. 40.

In atenția omului.

I.

Stând odată fără lucru, mă uitam fără habar,
Când atenția mi-e atrasă, de un mare furnicar.
Mă uitam cu luare aminte, ce-i furnica și ce vrea,
De alearg'ășa într'una fără a se zăbovea (obosea).
Alergând chiar de prin zori, ea tot fuga se 'ntorcea,
Aducând în grabă mare, totul ce agonisea.

II.

Dar iată, din întâmplare, trece pe-acolo un car,
Și o roată dă odată, peste bietul furnicar;
Omorînd peste o mie, de furnici nevinovate,
Plus — câte au fost călcate, și de celelalte roate.
Plâns'au furnicile toate, biet' pe cele răposate,
De s'a dus vestea 'ntre ele, chiar până foarte departe.

III.

Ce gândești omule lacom, la' cele furnici pitici?
Moartea și pe tin' te pândește, c'al tău suflet nu-i de-aici.
Nu-ți îndestula deci corpul, cu tot felul de 'mbuibări,
Sprijinit chiar de vrăjmașul, de nenumarate ori.
Gândește-te acum odată, c'al tău suflet e împrumut,
Și că la moment odată, îl va cere Domnul Sfânt.

IV.

Stai în loc și te gândește, de ce Domnul a venit,
În aceasta lume mare, de-L ții și tu răstignit.
Te rog stai de socotește, că tot ce vrea este scris,
Într'un mare sul, o carte, aflată în paradis.
Deci cu toți veniți deodată, cartea să o răsfoim,
Și pe Domnul de pe cruce, cu toți să-L pogorîm.

V.

Jerfindu-te zi și noapte, pentru Cel ce ne-a salvat,
Chiar din ghiarale satanii, pentru veci El ne-a luat.
Ia aminte dragă prieten, și nu tot amâna mereu,
Că nu pentru vite a fost, mort Fiul lui Dumnezeu.
El a murit pentru noi, aici jos în mare chin,
Să ne'ntoarcem deși cu toți, tot ce-avem să-i dăm deplin.

VI.

Și acum de închiere, iubiți frați, scumpe surori,
Cu toată slava și onoarea, Domnului sunteți datori.
Că eu sunt un păcătos, ridicat chiar din gunoi,
Prin harul lui Isus Hristos, să pot da sărut cu voi.
Frați iubiți, scumpe surori, noi de vrem să biruim,
Să răbdăm, să suferim, și mai mult să ne pocăim.
Domnul să ne ajute. Amin.

De N. Crăciun. Independența,

Un singur moment.

Isaia 55:6.

Iubite suflete! Cred că multe minute din viața ta le-ai petrecut umblând în afacerile tale trupești sau lumești din cari nu poți să fragi nici o fericire pentru viața ta eternă. De acea cred că și acum vei sacrifica câteva minute, nu pentru cele trupești, decât pentru ca să citești acest articol care te îndreaptă la Dumnezeu, ca să poți câștiga viața de veci. Tu ai un suflet pe care de multeori l-ai târît în poște și păcate în cari Dumnezeu nu are plăcere. Acest suflet nu-i al tău, el îți va fi cerut înapoi de Acela care ți l-a dat și cum îl vei da Lui, atunci, când l-ai omorât în păcate de tot felul?

Numai un singur moment. Numai un singur moment de neatenție din partea ta și vrăjmașul a pus pe tine mreaja lui, și acum te duce către pierzare. Numai un singur moment ți-a trebuit ca să faci fapta cutare sau cutare, și să te nefericești pentru eternitate. Momentul cel mai nefericit din viața ta, a fost acela, în care tu ai făcut primul păcat. Prin păcatul tău ai insultat pe Dumnezeu și ai trecut în tabăra vrăjmașului. Ai devenit un dușman al lui Dumnezeu. Acum adu-ți aminte că tu ești trecător din aceasta lume și ai să te întâlnești cu Dumnezeu. Oare ce va zice Dumnezeu către tine atunci când tu ai fost vrăjmașul Lui? Și oare cari vor fi cuvintele tale de desvinovățire înaintea Lui, atunci când El ți-a dat destul timp ca să te întorci la El și nu ai făcut-o? Și oare cine ar putea să fie în cer sau pe pământ care să te poată salva din mâinile Dumnezeului celui viu? Sau unde te vei ascunde de dinaintea feței Lui ca să nu te vadă?

„Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeu! Amos. 4:12. Dumnezeu te-a anunțat scumpe cititorule că vrea să Se judece cu tine. El vrea să ceară dela tine socoteala pentru călcarea legilor Sale cerești, pentru răzvățirea ta împotriva lui și pentru dezertarea ta în tabăra vrăjmașului. Despre acest lucru, ești înștiințat prin sfântul Lui Cuvânt. Nu-i așa că atunci când un judecător pământesc, te înștiințează că te trage la judecată pentru călcarea legilor, cauți după un apărător (advocat) care să apere cauza ta în fața instanțelor judecătorești. Tu nu dorești osânda și condamnarea și pentru aceea faci tot posibilul ca să devii achitat. Te-ai cugetat oare vreodată că tu trebuie să faci tot posibilul ca să fi achitat atunci când vei sta în Fața Marelui Judecător. Pentru că dacă tu faci tot,

posibilul ca să scapi de o condamnare pământească care are sfârșit, cum ai putea suferi una vecinică, fără de sfârșit. Deci scumpul meu, dacă aceasta tu nu o dorești, cautăți încă azi un apărător. Acel apărător care poate să apere cauza ta înaintea Tatălui ca tu să nu fii condamnat este Isus Hristos. I Ioan 2:1.

Un singur moment. După cum într'un singur moment de neatenție ai devenit robul păcatului, așa într'un singur moment de căință și predare Domnului Isus, poți să devii copilul lui Dumnezeu și să câștigi în Isus un apărător care să te scape de pedeapsa vecinică. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață și ne zice: „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi; chemați-L câtă vreme este aproape.“ Isaia 55:6. Să fie binecuvântat Dumnezeu că astăzi este vremea când Domnul Isus poate fi găsit. În acest moment când tu citești aceste rânduri, El stă aproape de tine. Astăzi o mulțime de suflete cari erau departe de El, o mulțime de suflete cari într'un moment nefericit și-au pierdut viața vecinică pentru care au fost creați de Dumnezeu, într'un moment de fericire și de binecuvântare, au regăsit aceea ce strămoșul nostru Adam a pierdut; ei au găsit pacea cu Dumnezeu. Ei au ajuns la convingerea că numai Domnul Isus este în stare să-i scape de „mânia viitoare“ I Tes. 1:10, de aceea și-au încredințat Lui viața cu totul.

Scumpe suflete! Spune-mi ce pierzi dacă urmezi Domnului? Ce pierzi dacă îl iei ca apărător pentru ziua judecății. El nu cere dela tine nici aur nici argint pentru ca să te apere în aceea zi, decât cere că dela data când L-ai luat ca apărător, să asculți de vocea Lui și să nu mai păcătuești. Ioan 8:11.

Un singur moment. Gândește-te astăzi serios căci acesta poate fi singurul moment când Dumnezeu te avertizează prin acest articol ca să te întorci la El. Mâine poate să-ți fie cerut sufletul sau să ajungi în așa o stare ca să nu te mai poți întoarce. De aceea în acest moment ascultă îndemnul Său, și încredințează-ți viața în mâna Lui, ca să te izbăvească de condamnarea vecinică, care de sigur te va ajunge dacă-L vei refuza. Domnul să-ți ajute a fi mântuit. Amin.

P. Ozarclevici. Bădeuți—Rădăuți,

„Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie.”

Marcu 1:15.

Cuvintele din textul nostru rostite de Domnul Isus, nu și-au pierdut însemnătatea nici țaria, ele tot sună cu putere și vor suna în tot timpul cât se zice astăzi: „Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie.” Noi vedem de aici că ni se cer două lucruri deosebite unul de altul și acele sunt: pocăința și credința. Să lăsăm acum ca Duhul sfânt să ne lămurească aceste lucruri pe fiecare în parte.

1. Credința. Credința este o armă foarte puternică, fiindcă ea este o încredințare despre lucrurile cari nu se văd. Domnul Isus Hristos pretinde că, acela care îi urmează Lui, să aibe credința în Evanghelie. Oamenii și-au făcut din Evanghelie diferite crezuri. Însă aceasta nu a fost voia lui Dumnezeu Sf. Scriptură arată că numai una singură credință este plăcută lui Dumnezeu. Efes. 4:5 și aceea este arătată în ev. Marcu 16:17-18 Deci credința trebuie să fie după voia lui Dumnezeu. Mulți creștini din zilele noastre au credință despre Dumnezeu, ei cred că Domnul Isus a murit și a înviat, și cu toate aceste ei n'au credința deplină. Ei sunt foarte slabi în rugăciunile și cererile lor, și pentru aceea nici nu primesc dela Dumnezeu cele cerute. Nu e de ajuns numai ca să crezi că Dumnezeu poate face, că El este puternic, etc. decât trebuie să crezi, în îndeplinirea acelui lucru pentru care te rogi mai înainte de al avea. Să luăm spre pildă un lucru: Domnul Isus se duce la mormântul lui Lazar și acolo pe când încă Lazar era în groapă, Domnul Se roagă zicând: „Tată, îți mulțumesc că M'ai ascultat...” Ioan 11:41. El a crezut în învierea lui Lazar mai înainte de a se întâmpla. Va zice cineva: „Bine dar noi nu putem crede ca Domnul. El știa că Lazar are să învieze”. Și aceste cuvinte să le punem în fața sfintei Scripturi. Domnul Isus zice: „De aceea vă spun ca, orice lucru veți cere când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea” Mar. 11:24. Aliluia, să fie Domnul binecuvântat că ne îndeamnă la o asemenea credință vie și puternică.

2. Pocăința. Pocăința este aceea, care desăvârșește credința. Credința lipsită de pocăință, este moartă. Pocăința este părerea de rău pentru păcatul făcut în timpul de neștiință și lăpădarea lui din temelie. Un om dacă are credință și nu are pocăință, este învins foarte ușor de vrăjmașul. Eva și Adam, aveau credință că este „pomul cu-

noștinței binelui și al răului”, dar nu erau pocăiți, adevărat nu au ascultat de cele ce le-a poruncit lor Dumnezeu, și pentru aceea au căzut în cursa vrăjmașului. Noi se întâmplă să ne rugăm lui Dumnezeu de multeori cu credință și să nu avem lucrurile cerute. Care este cauza? Cauza este că, la credință nu este unită pocăința. Omul mai are unele poftă trupești și cerința lui este pentru îndeplinirea aceluia, Iacob, 4:3, sau dacă a avut ceva împotriva cuiva, nu a iertat. Marcu 11:25-26. Noi cunoaștem dacă credința este dela Dumnezeu pe aceea că este unită cu pocăința. Credință fără pocăință, are și vrăjmașul. Iacob 2:19.

Frații mei iubiți. Să grijim foarte mult că vrăjmașul nostru diavolul să luptă din toate puterile ca să despreune credința noastră de pocăință. El este foarte viclean și dacă nu poate veni la noi direct va veni indirect (prin alte persoane pe cari le-am iubit) și va încerca acest lucru. Dacă luăm bine seama vom vedea că la Adam nu a mers direct, ci indirect (prin femeie), și l-a amăgit și pe el. Tot la fel el poate să vină la noi și prin unele persoane pe cari le-am iubit, să caute a ne schimba calea și pocăința. Să ne spună că acum nu mai trebuie păzit cutare sau cutare lucru, că și așa te poți mântui fără păzirea aceluia, etc. De aceea să fim cu cea mai mare grijă ca să nu cădem din harul lui Dumnezeu. Pentru că orice lucruri cari abat dela umilință, dela dragoste și dela adevăr, sunt dela vrăjmașul.

„Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie”. Binecuvântat să fie Dumnezeu care ne-a lăsat aceasta Evanghelie măreață, pecetluită cu sângele Domnului Isus, ca noi să putem învăța din ea ce este pocăința și ce este credința! Ea ne arată cum trebuie să fie petrecerea noastră în aceasta lume Domnul Isus zice: „Vă spun că, dacă neprihănirea voastră nu va întrece neprihănirea cărturarilor și a Fariseilor, cu nici un chip nu veți intra în împărăția lui Dumnezeu” Mat. 5:20.

Eu rog pe Domnul să ne ajute ca în toate împrejurările vieții să putem sta tari în credință și din zi în zi să putem trăi tot în mai mare pocăință, păzindu-ne de tot păcatul și de ori ce plan meșteșugit al vrăjmașului prin care ar căuta să ne înșele. Amin.

P. M. U. B.

Unde ai pus pe Isus?

„... au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.” Ioan 20:13.

Cuvintele din textul nostru au fost rostite de Maria atunci, când căutând pe Isus la mormânt nu L-a găsit. Aceste cuvinte au un înțeles foarte adânc în viața multor creștini din zilele noastre. Dacă mergem în casele sau în familiile lor, foarte ușor trebuie să afirmăm: „Au luat pe Domnul meu, și nu știu unde L-au pus.” Și pentru ce aceasta afirmare? Pentru că nu-L vedem pe Isus.

Sunt așa numite familii creștine unde se aude ceartă, neînțelegeri, cărtiri, etc. oare aceste familii unde au pus pe Isus, dacă într'adevăr L-au luat? Sunt altele apoi unde de dimineața până seara se tot muncește pentru cele turupeși și unde nu este timpul necesar pentru rugăciune, și despre aceste putem să spunem că, dacă au luat pe Isus, unde l-au pus? Aceasta întrebare putem să ni-o punem și despre mulți așa ziși creștini, cari pretind că Domnul este cu ei, dar ei merg la locuri și la lucruri cari aduc întru-tare Domnului și cari îl îndepartă cu totul dela ei. Unde pune pe Isus cel ce mințește? unde îl pune cel ce vorbește de rău? unde îl pune ce-l ce bea în ascuns? și unde îl pun ceilalți cari fac alte rele?

Unde ai pus tu iubite cetitorule pe Isus? La aceasta, întrebare, autorul articolului vrea să-ți da câteva sfaturi prin mila lui Dumnezeu, pentru ca tu să poți fi gata întotdeauna la tot lucrul bun.

1. Pe Domnul Isus trebuie să-L pui înaintea ta și tu să mergi după El. Sunt unii creștini - și aceștia nu sunt așa puțini - cari pun pe Isus în urmă și pe ei înaintea. Ei apucă a suci Cuvintele Sale, scoțând din ele ce nu le convine și adăugând altele ce le convine lor. Ei cred că și în felul acesta merg tot către Împărăția lui Dumnezeu. Dar Isus odată pus în urmă, îi părăsește. El a zis: „Veniți după Mine...” și nu a zis: „Merg în urma voastră.” Mat. 4:19. Acest fel de credincioși predică mereu pe Isus, dar Isus lipsește atât din predica cât și din viața lor. Ei se cred mari descoperitori ai tainelor lui Dumnezeu, dar nu au umilința, supunerea și dragostea pe care o au cei ce urmează pe Isus.

2. Domnul Isus trebuie să fie pus înaintea și în viața trupescă. Atunci când petrecem în familie, trebuie să petrecem ca unii cari știm că Isus este de față și El o conduce.

Cearța în familie, nesupunerea, cărtirea, etc. dau dovadă că Isus lipsește din familie.

3. Pe Domnul Isus trebuie să-L punem înaintea când mergem la lucru. Și acolo trebuie să ne conducă El lucrarea. Noi nu putem să trecem peste voința Lui nici acolo. Stăpânul care pretinge lucrul peste puterile muncitorului și muncitorul care nu lucrează ci așteaptă numai să treacă ziua, dau dovezi, și unul și altul, că din viața lor lipsește Isus.

4. Pe Domnul Isus trebuie să-L punem în fruntea câștigurilor noastre. Mulți creștini sunt cari așteaptă și cer dela Domnul ca să le dea roadă în bucate, ca să-i ferească de pagube în vite, să le ajute a avea câștiguri pe toate căile, etc. Și atunci când trebuie să fie recunoscători și să mulțumească lui Dumnezeu pentru cele primite, îl pun pe El în coadă. Plugarul creștin s'a rugat pentru bucatele și vitele lui în decursul anului, iar când adună

bucatele, face socoteala: atâta am să samăn pentru viitor, atâta am să dau la păzitori, atâta îmi trebuie pentru hrană, etc. și nu mai rămâne nimic. Funcționarul și muncitorul la primirea lefei zice: Atâta am să dau la prăvălia cutare, atâta îmi trebuie pentru hrană, atâta pentru îmbrăcăminte, etc. și nu mai rămâne nimic. Aici Isus este pus în urmă. Și El de acolo din locul cel mai de jos se depărtează zicând: „Duceți-vă dela Mine, blestămașilor, în focul cel vecinic. care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Căci am flămânzit și nu Mi-ați dat să mănînc; Mi-a fost sete și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin și nu M'ați primit; am fost gol, și nu M'ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță; și n'ați venit la Mine.” Mat, 25:41-46.

După toate aceste, iubite suflete, dă-mi voi să te întreb: Unde ai pus pe Isus? Este Isus în fruntea vieții tale și în fruntea trebuirilor tale? Dacă zici că da, să nu uiți atunci că tu nu poți lua nici o hotărîre fără de El. Căci dacă El este în frunte, El trebuie să fie în toate ale tale. Fariseii au voit să arate pe Dumnezeu în viața lor numai în fața altora, iar de dos îl puneau în urmă. Ai grijă să nu te asemeni lor. Dă-ți silința ca Domnul Isus să fie într'adevăr Domn în viața și familia ta, și aceasta o arată printr'o viață sfântă și prin ascultare de Cuvântul Său. Deci El să-ți conducă viața pe veci. Amin.

Gh. Bradin.

LECȚIUNI BIBLICE

Calendar Septămănal.

Luni în 2 Iul. Luca 7:18-23. Marți în 3 Iul. Luca 7:40-47.
Mer „ 4 „ Psalm. 120:1-7. Joi „ 5 „ Rom. 3:19-23.
Vin. „ 6 „ Ioan 12:20-26. Sâm. „ 7 „ Ebr. 13:1-6.

Duminică în 8 Iulie: II Cronica 15:1-15. Psalm. 27:1-5.

Credincioșia regelui Asa.

Cuv. aur. Ebr. 13:6.

Credincioșia regelui Asa. Asa a domnit peste Iuda. El a început a domni cu credincioșie și Dumnezeu l-a ajutat. Pe timpul lui poporul era lăsat să umble în căile lui, însă Dumnezeu a ridicat pe Azaria, care a început a le vesti voința Domnului. Asa a ascultat cuvântul Domnului vorbit prin Azaria și a început a curăți țara de toate uriciunile. N'a lăsat nici chiar pe mamă-sa să mai fie împărăteasă, din cauză că făcu-se un idol. Atât de departe a mers Asa în râvna pe care a avut-o, că a omorât pe oricine, care nu căuta pe Domnul. Atât timp cât Asa și poporul lui au căutat pe Domnul din toată inima, El S'a lăsat găsit de ei și le-a dat odihnă de jur împrejur.

Calendar Septămănal.

Luni în 9 Iul. Rom. 8:31-39 Marți în 10 Iul. Rom. 12:17-21
Mer. „ 11 „ Rom. 14:7-12 Joi „ 12 „ Rom. 15:1-7
Vin. „ 13 „ Psalm. 1:1-5 Sâm. „ 14 „ Mat. 6:25-34

Duminică în 15 Iulie I. Regii 17:1-7. 19:1-8. Psalm. 23.

Dumnezeu îngrijește de Ilie.

Cuv. aur. Mat. 6:32.

Dumnezeu îngrijește de Ilie. Ilie a fost un mare prooroc pe timpul său. El a servit Domnului din toată inima și Dumnezeu a purtat grijă de el. În timpurile de foamete, atunci când oamenii alergau în toate părțile neavând cele trebuincioase pentru ei și animale din cauza secetei, Ilie este hrănit în chip minunat de Dumnezeu, prin niște corbi. A doua oră Dumnezeu trimite un înger, și atunci când Ilie este sătul de viață și dorește să moară, atunci când Iezabela îi caută viața, tocmai atunci îngerul să pune în serviciul lui Ilie, și-i pregătește hrana în chip minunat. Din toate aceste noi învățăm să căutăm și noi pe Dumnezeu din toată inima că El se îngrijește și pentru noi. În jurul nostru sunt o mulțime de oameni cari luptă zi și noapte ca să-și agonisească comori pe pământ și din aceasta cauză mulți recurg la fapte necinstite. Noi însă nu avem nevoie de aceste. Noi lucrăm cu credința în Dumnezeu că El se îngrijește pentru noi și ne dă nu numai cele duhovnicești, decât și

cele pentru hrană și îmbrăcăminte. Astfel „toată grija voastră aruncați-o spre Dânsul că El se îngrijește pentru voi“ I Petru 5:7.

Calendar Septămănal

Luni în 16 Iul. Efes. 4:29-32 Marți în 17 Iul. Filip. 2:1-4
Mer. „ 18 „ Colos. 2:1-8 Joi „ 19 „ Colos. 3:1-4
Vin. „ 20 „ Luca 12:35-40 Sâm. „ 21 „ Luca 21:34-36

Duminică în 22 Iulie I Regii 19:9-18. Psalm. 57:1-5.

Domnul vorbește lui Ilie.

Cuv. aur. I Samuel 3:9.

Domnul vorbește lui Ilie. După ce Ilie ajunge la muntele Horeb, întră și rămâne peste noapte într'o peșteră. Din acesta peșteră, Domnul îl cheamă ca să vorbească cu el. Aici vedem că înaintea Domnului merge vânt, cutremur și foc, în toate aceste însă Domnul nu era. Ele erau numai niște soli cari prevesteau că prezența Domnului să apropie. Deși fugărit de oameni, Domnul se apropie de Ilie și vorbește cu el trimițându-l ca să lucre pentru El. Noi învățăm de aici să ne răzămăm cu totul pe Domnul și chiar atunci când suntem prigonii și trebuie să suferim din cauza credinței noastre, să nu facem nici o abatere, căci numai astfel Domnul va comunica cu noi.

Calendar Septămănal.

Luni în 23 Iul. Colos. 3:13-17 Marți în 24 Iul. Colos. 3:20-25
Mer. „ 25 „ I Tim. 4:12-15 Joi „ 26 „ Tit. 1:10-16
Vin. „ 27 „ Ierem. 17:7-10 Sâm. „ 28 „ Isaia 59:1-9

Duminică în 29 Iulie: I Regii 22:1-14. Psalm. 119:9-16.

Ahab și Iosafat.

Cuv. aur. I Regii 22:14.

Ahab și Iosafat. Ahab regele lui Israil și Iosafat regele lui Iuda, au făcut legământ ca împreună să mergă la luptă împotriva regelui Siriei. Cum însă Iosafat era un om mai credincios decât Ahab, înainte de a pleca, a voit să întrebe prin prooroci pe Domnul. Imediat se prezentară patru sute de prooroci cari toți proorociră de bine și cari dădură știre în numele Domnului că Sirienii vor fi învinși. La urmă fusese adus și proorocul Mica, dar cu toate ca fusese înștințat despre felul cum au proorocit ceilalți, el a spus numai aceea ce Domnul a vorbit. Noi învățăm de aici să nu umblăm lingușind pe nimenea ci să spunem adevărul întotdeauna și oricui, chiar dacă avem de suferit din aceasta cauză. Căci la urmă adevărul învinge și nu este dat de rușine.

Lipsă de ploaie.

„Și voi, copiii ai Sionului, bucurați-vă și veseliți-vă în Domnul Dumnezeuul vostru, căci El vă va da ploaie la vreme, vă va trimite ploaie timpurie și târzie, ca odinioară”. Ioel 2:25.

Iubiții mei fraji! În momentul când scriu acest articol se simte o mare lipsă de ploaie în țară. Cerul este senin de multă vreme și chiar dacă uneori s'a înorat puțin, norii au dispărut iarăși, fără ca să reverse din ei mult așteptata ploaie. Pământul este uscat și afară domnește un zăduf de căldură ca în timpul lunei Iulie. Afară la câmp sămănăturile sufer iar pe drumuri căruțele și îndeosebi automobilele lasă nori mari de praf în urma lor, cari dispar încetul cu încetul.

Dacă noi privim starea duhovnicească a oamenilor, vedem că și pe terenul credinței se simte o mare lipsă de ploaie. Toate se pălesc, toate încep să se usuce. Căci ce alta sunt lucrurile pe cari le vedem în jurul nostru și uneori le citim prin ziare. Mai în zilele trecute am citit că niște elevi de liceu au asasinat pe un domn deputat cu dorința de a-l jefui. Acum citesc că alții elevi de școala primară au pătruns într'o biserică ca să fure banii adunați pentru milă. Toate aceste și încă altele multe sunt o dovadă că lumea aceasta este bântuită de o cumplită secetă duhovnicească.

Oamenii de știință, savanții și înțelepții, caută să găsească un remediu (mijloc de vindecare) prin care generațiile viitoare să poată fi salvate de pericolul care le amenință. Însă acest remediu se găsește numai în sf. Scriptură și în Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenilor trebuie să li se dea sf. Scriptură ca să citească în ea, ei, și copiii lor. Când Cuvântul lui Dumnezeu își va face loc în orice familie, criza morală va înceta. În timpurile vechi Dumnezeu a poruncit lui Israel ca să vorbească și să învețe pe copiii lor legile Domnului în orice vreme și în orice loc. Deut. 11:18-19. Pentru că numai atunci când acest Cuvânt al lui Dumnezeu va străpunge inima copilului de mic, el va învăța temerea de Dumnezeu. „Învăță pe copil calea pe care trebuie

s'o urmeze, și când va îmbătrâni, nu se va abate dela ea”. Prov. 22:6.

Astăzi se simte lipsă de ploaie. Praful păcatului îl vedem ridicându-se pretudindeni iar verdeța care se mai ivește pe câmpia sufletească a inimii, sufere din cauza secetei și a arșiței. În aceasta stare nu putem face altceva, decât să ne întoarcem spre

Domnul așa după cum ne

învață proorocul și să cerem ploaie pentru verdeța câmpului. Zah. 10:1. Inima cea plină cu praful păcatului are lipsă ca să fie curățită și spălată prin sângele Domnului Isus și înmuiată prin ploaia harului lui Dumnezeu. Atunci și numai atunci, când în inima oamenilor se va sădi adânc Cuvântul lui Dumnezeu, vom fi feriți de seceta duhovnicească care bântuie astăzi în lume.

Bine înțeles „copiii Sionului” se bucură și în zilele de azi că simt stropii binefăcători ai ploaiei cerești. Inima lor este udată în fiecare zi cu binecuvântările lui Dumnezeu și Duhul lui Dumnezeu îi conduce și călăuzește la tot adevărul. Ioan 16:13. Nu citirea de romane, nu citirea cărților imorale și nu petrecerea cu oameni răi în locuri unde Isus nu ar putea lua parte, aduce fericirea și salvarea. Pe aceste le aduce numai ploaia binecuvântărilor dumnezeiești cari se revarsă zilnic prin Isus Hristos, peste toți aceia cari stau sub cârmuirea lui.

Iubite suflete! Suferi din cauza secetei spirituale? Dorești o recorie? Vrei să fii ferit de catastrofe și zguduri viitoare? Vrei să moștenești Împărăția lui Dumnezeu? Unește-te în rugăciune cu „copiii Sionului” și roagă pe Domnul ca să îndeparte din inima ta toți spinii, și prin ploaia binecuvântărilor Sale să facă să crească în ea virtuțile creștine cari se producă roadele Duhului Sfânt. Domnul să-ți ajute la aceasta. Amin. X.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duh Sfânt în următoarele locuri: În jud. Arad, com. Cintei 15 suf., Sinteia mică 2, Zărand 3, Sicula 3, Iermata 2, Păuliș 2, Bontefști 1, Rădești 2, Măderat 6, Chisindia 10, Micălaca 2, Silindia 4, Odvoș 3, Sân-Nicolaul-mic

2. În jud. Bihor: Agriș de Beliu 5, Piclău 3, Dumbrăvița de codru 1, Balnaca 30. În jud. Ismail: Satunou 1, General Averescu 8. În jud. Târ. mare: Rupea 1. În jud. Timiș: Iadani 1. Aliluia Domnului Isus. Amin.